

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 157. Prima & secunda Congregatio coram summo Pontifice habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. *Judices in hac causa, aut ipsum ex illorum*
 A C. 1605. *sententia decisurum.* Horum capitum

quæ tamen defuncti Pontificis honorem
 petebant, veritatem se demonstratum
 obtulit *Bastida*: Verum Paulus V. ni-
 lam hujus libelli rationem habuisse
 datur, cum cunctos, qui sub Clemente
 VIII. sua judicia tulerunt, confirma-
 rit, eosque ad sextum hoc examen de-
 nuo assumpserit, adjunctis duntaxat
 quatuor Cardinalibus, Petro Aldobro-
 dino, Bellarmino, Laurentio Blan-
 chetto, & Antonio Zapata: unde
 horum censorum integritas est indi-
 cata, aut pariter Paulus V. de partium
 studio accusandus.

§. CLVII.

*Prima & secunda Congregatio in
 ram summo Pontifice habita.*

Pegna in
Diario Le-
mos. tom. I.
tract. 2. de
error. Pel.
cap. 3.
P. Livin. l. 6.
cap. 2. & seq.

Cum Pontifex explorato per quatuor
 ferme menses Doctorum consilio
 hucusque actitata unius Molinæ librum
 spectasse intelligeret, de ipsius quoque
 gratiæ efficacis natura & physicis præ-
 determinationibus seriam concertatio-
 nem indicere statuit, eamque non
 in Cardinalis cujusdam Palatio, sed
 in Vaticana aula coram se haberi vo-
 luit, id Bernerio & Avila Cardinali-
 bus impense flagitantibus: Displicuit
 autem

autem hoc Pontificis propositum Dominicanis, ægre ferentibus, quod ubi **Sæc. XVII.**
A. C. 1605.
 Molinæ causa duntaxat hujus controversiæ origo & scopus fuerit, jam doctrina de gratia ex se efficaci nunquam hætenus controversa ad examen vocaretur, non sine magno temporis dispendio, quocirca Pater Lemosius quindecim articulos, quos a Clemente VIII. pro proxima Congregatione oblatos dicebat, summo Pontifici porrexit, eo quod in illis reliqua omnis, quæ inter utramque partem adhuc esset, controversia, necnon genuina Sancti Augustini doctrina contineretur. His Bellarminus quatuordecim alios articulos opposuit, itidem Divi Augustini testimoniis firmatos: horum quosdam Lemosius ultro fassus est, alios vero tanquam S. Augustino & Concilio Tridentino adversos, aut æquivoce expositos rejecit: enimvero ipse summus Pontifex pro primæ concertationis argumento decreverat, ut pars utraque aperiret, quid de quindecim iis articulis, quos nuper Clemens VIII. proximi certaminis argumento designaverat, sentiret: Ergo Basida de iis differens ostendit, quod omnes hæ Dominicanorum propositiones (una tantum excepta) contineant quidem doctrinam Sancti Augustini, non tamen tota ejusdem Sancti Doctoris
 Doctrina

*P. Livin. l. c.
 p. 558. c. 8.*

Sæc. XVII. Doctrina præcipue circa controversiam

A. C. 1605. caput in eis comprehendatur. Quorum

vero Bastida quintum articulum, in quo
Deus dominium in hominis voluntatem
sicut in res naturales habere dicebatur,
velut Calvinianum traduxerat, hinc
mosius ostendit, hujus circa ferrum
baculum &c. comparationis vim in se
esse, ut sicut in causas necessarias ne-
cessario & efficaciter, sic in liberas li-
bere, & efficaciter influat. Tandem
Bastida addidit, hisce articulis hæresim
Pelagianam quidem confutari, sed non
perinde Calvinianam: quam tamen Le-
bem mox absterlit Lemosius, demer-
strans, quod Thomistæ nunquam dilige-
tiendi potestatem, uti Calvinus, ex-
cludant: Ex adverso autem, quorum
teste ipso Bastida, omnes doctiores Eu-
ropæ Jesuitæ circa articulum quintum
censuissent, quod *divina Majestas domi-
nium suum in hominum voluntates non
exerceat sicut in ceteras creaturas*, imò
sequatur, quod Molinisticæ doctrine
summa in eo consistat, ut supremum
dominium in corda hominum Deo de-
negetur, & cum Semipelagianis illud
libero vindicetur arbitrio. Ita nempe
contumelia, quæ prius largiore man-
sura Lemosio fuit illata, rursus in au-
thorem fuit regeſta: absoluta igitur hæc
disputatio in tertio confessu die vige-
sima

fima prima Septembris resolvit Congregatio, quod in quindecim articulis a Clemente VIII. propositis genuina S. Augustini doctrina contineatur, & quinta propositio a Jesuitis impugnata disertis verbis a D. Augustino asserta fuerit. Solum denuo obstrepebat Bovius Collegii Carmelitarum Regens, olim Societatis institutum professus.

Sæc. XVII.
 A. C. 1605.

§. CLVIII.

Congregatio IV. V. VI. & VII.
 VIII. & IX. de gratia ex
 seipsa efficaci.

Pronuntiato hoc Congregationis iudicio Paulus V. de gratia ex se efficaci, quam Thomistæ physice prædeterminantem vocant, die vigesima sexta Septembris agendum indixit, id petentibus Jesuitis, qui de illa nunquam fuisse disputatum querebantur, quamvis in novem Congregationibus hoc argumentum fuisset pertractatum: Gaudebant Jesuitæ, quod hac ratione Thomistæ tandem ex Autoribus rei fierent, & ipsi infestam Molinisticæ doctrinæ discussionem a se amovere possent: Cum vero Pontifex de gratia ex se efficaci, & de physicæ prædeterminationis nomine agi, serio intimasset, Jesuitæ, petitis induciis se minus paratos esse asserant:

Acta Secret.
 ad diem
 26. Sept.
 1605.
 Hist. Congr.
 l. 4. c. 9.
 & seqq.
 Hist. Contr.
 l. 6. c. 6.
 Diar. Pegnæ
 & Collect.
 P. Lemos.